

บทที่ 5

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “บทบาทเงินหยวนต่อการค้าระหว่างประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาชนจีน” จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 100 ชุด ทำการสอบถามจากผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ในประเทศไทยที่มีมูลค่าการค้าสูงสุดในปี 2555 และได้รับการตอบแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 92 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92 ของแบบสอบถามทั้งหมด โดยขอนำเสนอผลการศึกษาเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ลักษณะกิจการ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินการ รูปแบบการจดทะเบียนธุรกิจ มูลค่าการค้าเฉลี่ยต่อปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการค้าและการชำระเงิน ก่อนการเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552) ได้แก่ จำนวนคู่ค้า วิธีการจำหน่ายสินค้า เอกสารที่ใช้ในการค้า และเงื่อนไขการค้า สัดส่วนของสกุลเงินที่ใช้ในการกำหนดราคาสินค้า รูปแบบการชำระเงินกับคู่ค้า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการชำระเงินกับคู่ค้า ปัญหาการโอนชำระเงิน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการค้าและการชำระเงิน หลังจีนเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า (หลังเดือนกรกฎาคม 2552) ได้แก่ จำนวนคู่ค้า วิธีการจำหน่ายสินค้า เอกสารที่ใช้ในการค้า และเงื่อนไขการค้า สัดส่วนของสกุลเงินที่ใช้ในการกำหนดราคาสินค้า รูปแบบการชำระเงินกับคู่ค้า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการชำระเงินกับคู่ค้า ปัญหาการโอนชำระเงิน

ส่วนที่ 4 การเลือกใช้สกุลเงินที่ใช้ชำระเงินเพื่อการค้าในอนาคต และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินที่ใช้ชำระเงินเพื่อการค้าในอนาคต

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ลักษณะของกิจการ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.1 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท ลักษณะกิจการแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ผลิตและส่งออกสินค้าเอง จำนวน 66 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมาเป็นกิจการนำเข้าสินค้า จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12 และกิจการส่งออกและนำเข้า จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.5 นายหน้า/ตัวแทนการส่งออก จำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.4 และรับซื้อและส่งออกสินค้า จำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

ลักษณะกิจการ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ผลิตและส่งออกสินค้าเอง	66	71.7
รับซื้อและส่งออกสินค้า	4	4.3
นายหน้า/ ตัวแทนการส่งออก	5	5.4
ส่งออกและนำเข้า	6	6.5
นำเข้าสินค้า	11	12.0
รวม	92	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ระยะเวลาดำเนินการ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.2 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท มีระยะเวลาดำเนินงานต่ำที่สุด คือ 6 ปี และสูงที่สุด คือ 50 ปี โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาดำเนินงานระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 48 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมา มีจำนวนเท่ากับ 2 กลุ่ม คือ น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวนกลุ่มละ 12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 13 ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12 และ 31-40 ปี จำนวน 9 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาดำเนินการธุรกิจของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

ระยะเวลาดำเนินการ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ปี	12	13.0
11-20 ปี	48	52.2
21-30 ปี	11	12.0
31-40 ปี	9	9.8
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	12	13.0
รวม	92	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

รูปแบบการดำเนินธุรกิจ

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.3 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท ส่วนใหญ่มีรูปแบบการดำเนินธุรกิจมีลักษณะเป็นบริษัท จำกัด จำนวน 89 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 96.7 และเป็นบริษัท จำกัด (มหาชน) จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตารางที่ 5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

รูปแบบการดำเนินธุรกิจ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
บริษัท	89	96.7
อื่น ๆ เช่น บริษัท จำกัด (มหาชน)	3	3.3
รวม	92	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

มูลค่าการค้า (นำเข้าและส่งออก)

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.4 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท มีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศโดยเฉลี่ย 3,529.4 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการค้าต่ำที่สุด คือ 100 ล้านบาท และสูงที่สุด คือ 30,000 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการค้าต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท จำนวน 51 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.4 ระหว่าง 1,001-5,000 ล้านบาท จำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.9 ระหว่าง 5,001-10,000 ล้านบาท จำนวน 14 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15.2 และมากกว่า 10,000 ล้านบาท จำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของมูลค่าการค้า (นำเข้าและส่งออก) ของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

มูลค่าการค้า	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท	51	55.4
1,001-5,000 ล้านบาท	22	23.9
5,001-10,000 ล้านบาท	14	15.2
มากกว่า 10,000 ล้านบาท	5	5.4
รวม	92	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.5 พบว่ามูลค่าการค้า (นำเข้าและส่งออก) เฉพาะที่เป็น การค้ากับประเทศจีน ของผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท มีมูลค่าการค้ากับประเทศ จีนโดยเฉลี่ย 96.68 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการค้ากับประเทศจีนต่ำที่สุด คือ 4 ล้านบาท และสูงที่สุด คือ 2,500 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการค้ากับประเทศจีนต่ำกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 5 บริษัท คิดเป็น ร้อยละ 5.4 ระหว่าง 11-50 ล้านบาท จำนวน 46 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 50 ระหว่าง 51-100 ล้านบาท จำนวน 32 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 34.8 ระหว่าง 101-500 ล้านบาท จำนวน 7 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.6 และสูงกว่า 500 ล้านบาท จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของมูลค่าการค้ากับประเทศจีน (นำเข้าและส่งออก) ของ ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

มูลค่าการค้ากับประเทศจีน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ล้านบาท	5	5.4
11-50 ล้านบาท	46	50.0
51-100 ล้านบาท	32	34.8
101-500 ล้านบาท	7	7.6
มากกว่า 500 ล้านบาท	2	2.2
รวม	92	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศของผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท พบว่าสัดส่วนการค้ากับประเทศจีน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 7.63 ของมูลค่าการค้าระหว่าง ประเทศทั้งหมด โดยสัดส่วนมูลค่าการค้ากับประเทศจีนของผู้ประกอบการค้าไทย-จีนที่สูงที่สุด คือ ร้อยละ 62.5 และต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 0.2

5.2 ข้อมูลการค้าและการชำระเงิน ก่อนการเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า (ก่อนเดือน กรกฎาคม 2552)

จำนวนคู่ค้า

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.6 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท ช่วงก่อน การเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552) มีจำนวนคู่ค้าต่ำที่สุด คือ 1 ราย และสูงที่สุด คือ 50 ราย โดยส่วนใหญ่มีคู่ค้าต่ำกว่า 10 ราย จำนวน 73 บริษัท คิดเป็นร้อยละ

79.3 รองลงมา มีจำนวนคู่ค้ามากกว่า 40 ราย จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12 และ 21-40 ราย จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของคู่ค้าเงินของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

จำนวนคู่ค้า	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ราย	73	79.3
21-40 ราย	8	8.7
มากกว่า 40 ราย	11	12.0
รวม	92	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

วิธีการจำหน่ายสินค้า

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.7 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท มีวิธีการจำหน่ายสินค้าผ่านตัวแทนจำหน่าย/นายหน้า จำนวน 47 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 35.6 จำหน่ายสินค้าโดยตรง จำนวน 85 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 64.4

ตารางที่ 5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

วิธีการจำหน่ายสินค้า	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ผ่านตัวแทนจำหน่าย/นายหน้า	47	35.6
ติดต่อโดยตรง	85	64.4
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เอกสารที่ใช้ในการค้า

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.8 พบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท มีเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ในการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ทุกบริษัทคือใบกำกับสินค้า (Invoice) คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาคือ ใบส่งสินค้า จำนวน 48 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.5 ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (C/O) จำนวน 42 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.7 ใบรับรองโรคพืชและแมลง จำนวน 18 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.5 และใบรับรองสารตกค้าง จำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.8 แสดงจำนวนและร้อยละของเอกสารที่ใช้ในการค้าของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

เอกสารที่ใช้ในการค้า	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ใบกำกับสินค้า	92	43.2
ใบส่งสินค้า	48	22.5
ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	42	19.7
ใบรับรองสารตกค้าง	13	6.1
ใบรับรองโรคพืชและแมลง	18	8.5
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เงื่อนไขการค้า

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.9 พบว่าเงื่อนไขการค้าของผู้ประกอบการค้าไทย-จีน สูงสุดอันดับแรกคือ CIF จำนวน 57 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมา คือ FOB จำนวน 49 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 38.9 C&F จำนวน 12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.5 และเงื่อนไขอื่น ๆ เช่น การส่งสินค้าให้แก่บริษัทแม่ จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.3 (รายละเอียดเงื่อนไขการค้าแต่ละประเภทสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ หน้า 6)

ตารางที่ 5.9 แสดงจำนวนและร้อยละการกำหนดเงื่อนไขการค้าของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

เงื่อนไขการค้า	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
FOB	49	38.9
CIF	57	45.2
C&F	12	9.5
อื่น ๆ	8	6.3
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

การกำหนดสกุลเงินของราคาสินค้า

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.10 พบว่าการกำหนดสกุลเงินของราคาสินค้าระหว่างผู้ประกอบการค้าไทย-จีน มีการกำหนดราคาเป็นสกุลดอลลาร์ สรอ. มากที่สุด คือจำนวน 79 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 68.7 สกุลบาท และหยวน มีจำนวนเท่ากับคือ 7 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.1 และสกุลอื่น ๆ เช่น สกุลปอนด์สเตอร์ลิง สกุลเงินยูโร สกุลเงินเยน จำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.1

ตารางที่ 5.10 แสดงจำนวนและร้อยละการกำหนดสกุลเงินของราคาสินค้าของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

สกุลเงิน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
บาท	7	6.1
ดอลลาร์ สรอ.	79	68.7
หยวน	7	6.1
อื่น ๆ	22	19.1
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ช่องทางการชำระเงิน

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.11 พบว่าการชำระเงินการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ทั้ง 92 บริษัท มีการทำธุรกรรมผ่านสถาบันการเงิน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 89.3 และบางบริษัทมีการชำระเงินที่ไม่ผ่านสถาบันการเงินร่วมอยู่ด้วย จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.7

ตารางที่ 5.11 แสดงจำนวนและร้อยละของช่องทางการชำระเงินของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

ช่องทางการชำระเงิน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ผ่านสถาบันการเงิน	92	89.3
ไม่ผ่านสถาบันการเงิน	11	10.7
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.12 การชำระเงินที่ผ่านสถาบันการเงิน ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน กำหนดเงื่อนไขการชำระเงิน L/C จำนวน 34 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27 Bill for collection (D/P, D/A) จำนวน 17 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 13.5 Open Account จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.8 Advance Payment จำนวน 25 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.8 Consignment จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเงื่อนไขอื่น ๆ เช่น T/T Remittance จำนวน 41 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 32.5 (รายละเอียดเงื่อนไขการชำระเงินแต่ละประเภทสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ หน้า 7)

ตารางที่ 5.12 แสดงจำนวนและร้อยละของเงื่อนไขการชำระเงินของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย ที่ชำระเงินผ่านสถาบันการเงิน (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

เงื่อนไขการชำระเงิน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
L/C	34	27
Bill for collection (D/P, D/A)	17	13.5
Open Account	6	4.8
Advance Payment	25	19.8
Consignment	3	2.4
อื่น ๆ	41	32.5
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

และจากตารางที่ 5.13 การชำระเงินที่ไม่ผ่านสถาบันการเงิน มีรูปแบบการชำระเงินส่วนใหญ่ คือ การหักบัญชีคู่ค้า 2 ฝ่าย จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ การจับคู่ชำระเงิน จำนวน 7 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 46.7

ตารางที่ 5.13 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการชำระเงินของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย ที่ชำระเงินไม่ผ่านสถาบันการเงิน (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

รูปแบบการชำระเงิน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
หักบัญชีคู่ค้า (2 ฝ่าย)	8	53.3
จับคู่ชำระเงิน	7	46.7
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการชำระเงิน

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.14 พบว่าการตัดสินใจเลือกรูปแบบการชำระเงินของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการชำระเงินมากที่สุดคือ ความมั่นใจ ปลอดภัย จำนวน 89 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ ความสะดวก จำนวน 63 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.5 ความรวดเร็วในการชำระเงิน จำนวน 44 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.2 ต้นทุนการชำระเงินต่ำกว่าแบบอื่น จำนวน 18 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.9 และการไม่มีความเสี่ยงด้านระบบอัตราแลกเปลี่ยน จำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.14 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการชำระเงินของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

เงื่อนไขการชำระเงิน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ความมั่นใจ ปลอดภัย	86	37.6
ไม่มีความเสี่ยงด้านระบบอัตราแลกเปลี่ยน	13	5.7
ความสะดวก	63	27.5
ต้นทุนการชำระเงินต่ำกว่าแบบอื่น	18	7.9
ความรวดเร็วในการชำระเงิน	44	19.2
เพื่อประโยชน์ด้านภาษี	5	2.2
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ปัญหาการชำระเงินระหว่างคู่ค้า

ผลการศึกษาจากตารางที่ 5.15 พบว่าผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ประสบปัญหาเรื่องต้นทุนการโอนเงินสูง จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.7 ปัญหาเรื่องความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน และปัญหาความล่าช้าในการโอนเงิน มีจำนวนเท่ากันคือ 12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.3 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาในการชำระเงินระหว่างคู่ค้า จำนวน 76 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 71.7

ตารางที่ 5.15 แสดงจำนวนและร้อยละของปัญหาการชำระหนี้ของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย (ก่อนเดือนกรกฎาคม 2552)

ปัญหาการชำระหนี้	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ต้นทุนการโอนเงินสูง	6	5.7
มีความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน	12	11.3
เกิดความล่าช้าในการโอนเงิน	12	11.3
ไม่มีปัญหา	76	71.7
รวม		100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

5.3 ข้อมูลการค้าและการชำระหนี้ หลังการเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระหนี้เพื่อการค้า (หลังเดือนกรกฎาคม 2552)

ผลการศึกษาจากพบว่าผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ทั้งหมด 92 บริษัท ช่วงหลังการเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระหนี้เพื่อการค้า (หลังเดือนกรกฎาคม 2552) ส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการชำระหนี้และปริมาณธุรกรรมการค้ากับคู่ค้าจีน จำนวน 87 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 94.6 และมีการเปลี่ยนแปลงจำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.4 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนคู่ค้า โดยเฉลี่ยคู่ค้าเพิ่มขึ้นจำนวน 5.8 ราย จำนวนคู่ค้าเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ 10 ราย และจำนวนค้าเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคือ 3 ราย

5.4 สกุลเงินที่เลือกในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต

จากการศึกษาตารางที่ 5.16 พบว่า หากในอนาคตการชำระหนี้สกุลหยวน-บาท มีความคล่องตัวมากขึ้น สภาพแวดล้อมและต้นทุนเป็นเช่นเดียวกับการชำระหนี้ด้วยดอลลาร์ สหรัฐ ผู้ประกอบการค้าไทย-จีน จะเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า ตามลำดับดังนี้ สกุลเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 มีระดับความสำคัญอยู่ที่ระดับมาก สกุลดอลลาร์ สหรัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับมาก สกุลบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อย สกุลเยน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด และเงินสกุลยูโร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 5.16 แสดงการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาค่าสินค้าในอนาคตของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

สกุลเงิน	ระดับความสำคัญ												รวม	ค่าเฉลี่ย	การแปรผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม				
	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ			
สกุลหยวน	41	44.57	32	34.78	6	6.52	6	6.52	7	7.61	92	100	4.02	มาก	
สกุลดอลลาร์ สรอ.	35	38.04	33	35.87	11	11.96	13	14.13	0	0	92	100	3.98	มาก	
สกุลบาท	10	10.87	10	10.87	34	36.96	32	34.78	6	6.52	92	100	2.85	น้อย	
สกุลเยน	0	0	0	0	25	27.17	38	41.31	29	31.52	92	100	1.96	น้อยที่สุด	
สกุลยูโร	0	0	0	0	13	14.13	61	66.3	18	19.57	92	100	1.95	น้อยที่สุด	

ที่มา : จากการศึกษาและคำนวณ

5.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต

จากการศึกษาตารางที่ 5.17 พบว่า หากในอนาคตการชำระหนี้สกุลหยวน-บาท มีความคล่องตัวมากขึ้น สภาพแวดล้อมและต้นทุนเป็นเช่นเดียวกับการชำระหนี้ด้วยดอลลาร์ สหรัฐ ผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า ตามลำดับดังนี้ ความมั่นใจ ปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 มีระดับความสำคัญอยู่ที่ระดับมากที่สุด ความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับมาก ความรวดเร็วในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับมาก ต้นทุนการโอนเงินต่ำลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับมาก คู่ค้าเป็นผู้กำหนด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อย ประโยชน์ด้านภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อย ประโยชน์ในการต่อรองราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อย ทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด และปัจจัยอื่น ๆ เช่น กำไรขาดทุนของอัตราแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 มีความสำคัญอยู่ที่ระดับมากที่สุด

ตารางที่ 5.17 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคตของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย

ปัจจัย	ระดับความสำคัญ												รวม		ค่าเฉลี่ย การแปรผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ			
	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ					
ความมั่นใจ ปลอดภัย	71	77.18	9	9.78	12	13.04	0	0	0	0	92	100	4.64	มากที่สุด	
ความคล่องตัวในการทำกำกับเงิน	44	47.83	35	38.04	13	14.13	0	0	0	0	92	100	4.34	มาก	
ความรวดเร็วในการชำระเงิน	35	38.04	44	47.83	13	14.13	0	0	0	0	92	100	4.24	มาก	
ต้นทุนการโอนเงินต่ำลง	29	31.53	35	38.04	23	25	5	5.43	0	0	92	100	3.96	มาก	
คู่ค้าเป็นผู้กำหนด	5	5.43	19	20.66	40	43.48	23	25	5	5.43	92	100	2.96	น้อย	
เพื่อประโยชน์ด้านภาษี	19	20.65	9	9.78	17	18.48	24	26.09	23	25	92	100	2.75	น้อย	
เพื่อประโยชน์การต่อรองราคา	19	20.65	9	9.78	13	14.13	28	30.44	23	25	92	100	2.71	น้อย	
ทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า	6	6.52	6	6.52	25	27.17	24	26.09	31	33.7	92	100	2.26	น้อยที่สุด	
อื่น ๆ เช่น กำไรขาดทุนของอัตราแลกเปลี่ยน	3	100	0	0	0	0	0	0	0	0	3	100	5	มากที่สุด	

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

5.6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้การทดสอบไคสแควร์

ในการทดสอบไคสแควร์พบว่า มีปัจจัยบางปัจจัยที่มีค่าคาดหวังบางช่อง (เซลล์) น้อยกว่า 5 หรือคิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบไคสแควร์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบไคสแควร์ จึงแก้ปัญหาโดยการรวมช่องที่มีค่าน้อยกว่า 5 เข้าด้วยกัน ดังนี้

1. ลักษณะกิจการ ในการสำรวจจะแบ่งลักษณะกิจการออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) ผลิตและส่งออกสินค้าเอง 2) รับซื้อและส่งออกสินค้า 3) นายหน้า/ตัวแทนการส่งออก ส่งออกและนำเข้า และ 4) นำเข้าสินค้า ในการทดสอบไคสแควร์ได้มีการจัดกลุ่มใหม่โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ผลิตและส่งออกสินค้าเอง 2) รับซื้อและส่งออกสินค้าหรือนายหน้า/ตัวแทนการส่งออก 3) ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า

2. มูลค่าการค้ากับประเทศจีนของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย ในการสำรวจแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ต่ำกว่า 10 ล้านบาท 2) 11-50 ล้านบาท 3) 51-100 ล้านบาท 4) 101-500 ล้านบาท และ 5) มากกว่า 500 ล้านบาท ในการทดสอบไคสแควร์ได้มีการจัดกลุ่มใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) น้อยกว่า 50 ล้านบาท และ 2) ตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป

3. การเลือกใช้สกุลเงินที่ใช้ชำระเงินเพื่อการค้าในอนาคต และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินที่ใช้ชำระเงินเพื่อการค้าในอนาคต ของผู้ประกอบการค้าไทย-จีน ในประเทศไทย ในการสำรวจมีการประเมินค่าออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด และ ไม่มีความสำคัญ และมีกฎเกณฑ์ให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
น้อย	3
น้อยที่สุด	2
ไม่มีความสำคัญ	1

นำค่าที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ อัตราส่วนร้อยละ และค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
5.00-4.50	มากที่สุด
4.49-3.50	มาก
3.49-2.50	น้อย
2.49-1.50	น้อยที่สุด
1.49-0.50	ไม่มีความสำคัญ

ในการทดสอบไคสแควร์ได้มีการแบ่งการประเมินค่าใหม่ออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก น้อย และน้อยที่สุด และมีกฎเกณฑ์ให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มาก	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

นำค่าที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ อัตราส่วนร้อยละ และค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
5.00-3.50	มากที่สุด
3.49-2.50	น้อย
2.49-0.50	น้อยที่สุด

ผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 5.18 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต

การเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต	ลักษณะกิจการ			รวม	χ^2	P-Value
	ผลิตและส่งออกสินค้าเอง (66 บริษัท)	รับซื้อและส่งออกสินค้า/นำเข้าหรือตัวแทนการส่งออก (9 บริษัท)	ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า (17 บริษัท)			
สกุลบาท	น้อยที่สุด	38 (57.6)	0 (0)	0 (0)	46.410	0.000
	น้อย	12 (18.2)	5 (55.6)	17 (100)		
	มาก	16 (24.2)	4 (44.4)	0 (0)		
สกุลหยวน	น้อยที่สุด	13 (19.7)	0 (0)	0 (0)	9.433	0.051
	น้อย	6 (9.1%)	0 (0)	0 (0)		
	มาก	47 (71.2)	9 (100)	17 (100)		
สกุลดอลลาร์ สรอ.	น้อยที่สุด	13 (19.7)	0 (0)	0 (0)	24.603	0.000
	น้อย	6 (9.1)	5 (55.6)	0 (0)		
	มาก	47 (71.2)	4 (44.4)	17 (100)		

ตารางที่ 5.18 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต (ต่อ)

การเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต	ลักษณะกิจการ			รวม	χ^2	P-Value
	ผลิตและส่งออกสินค้าเอง (66 บริษัท)	รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก (9 บริษัท)	ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า (17 บริษัท)			
สกุลยูโร	น้อยที่สุด	57 (86.4)	5 (55.6)	17 (100)	9.627	0.008
	น้อย	9 (13.6)	4 (44.4)	0 (0)		
สกุลเงิน	น้อยที่สุด	45 (68.2)	5 (55.6)	17 (100)	8.419	0.015
	น้อย	21 (31.8)	4 (44.4)	0 (0)		

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

จากตารางที่ 5.18 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน โดยแบ่งตามลักษณะกิจการออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า มีการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต ดังนี้

1. สกุลบาท ปรากฏว่าลักษณะกิจการที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.6 เลือกสกุลเงินบาทในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด ส่วนลักษณะกิจการที่รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินบาทในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 55.6 และ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินบาทในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สกุลหยวน ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินหยวนในการกำหนดราคาสินค้าในระดับมาก เท่ากับร้อยละ 71.2, 100 และ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินหยวนในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. สกุลดอลลาร์ สรอ. ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง และลักษณะกิจการส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ในการกำหนดราคาสินค้าในระดับมาก เท่ากับร้อยละ 71.2 และ 100 ตามลำดับ ส่วนลักษณะกิจการรับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 เลือกสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. สกุลยูโร ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินยูโรในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 86.4, 55.6 และ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินยูโร ในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สกุลเยน ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินเยนในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 68.2, 55.6 และ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินเงินบาท ในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปภาพรวมของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับการเลือกสกุลเงินต่าง ๆ ในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต จากการทดสอบไคสแควร์พบว่าส่วนใหญ่ลักษณะของกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงิน ได้แก่เงินสกุลบาท สกุลดอลลาร์ สรอ. สกุลยูโร และสกุลเยน ส่วนสกุลหยวนไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับลักษณะของกิจการ นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะกิจการส่วนใหญ่เป็นกิจการผลิตและส่งออกสินค้าเอง รองลงมาเป็นกิจการส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า และรับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก ตามลำดับ ปัจจัยที่ทำให้ลักษณะของกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินบาท ดอลลาร์ สรอ. ยูโร และเยน ได้แก่ การที่ลักษณะกิจการส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าเอง และเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ มีอำนาจในการต่อรองสูง และสามารถเป็นผู้กำหนดสกุลเงินของราคาสินค้า และสกุลเงินเหล่านี้เป็นสกุลเงินที่สภาพคล่องสูง สามารถนำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการค้าระหว่างประเทศไปลงทุนในต่างประเทศได้ ส่วนสกุลหยวน ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัด ในเรื่องของเงินทุนเคลื่อนย้าย และการนำเงินหยวนไปลงทุนในประเทศจีน จากการทดสอบพบว่าหากในอนาคตการชำระเงินสกุลหยวน-บาท มีความคล่องตัวมากขึ้น สภาพแวดล้อมเช่นเดียวกับการชำระเงินด้วยสกุลอื่น ๆ และประเทศจีนมีมาตรการผ่อนคลายเป็นเรื่องเงินทุนเคลื่อนย้าย ลักษณะของกิจการจึงไม่มีผลหรือมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกใช้สกุลหยวน

ตารางที่ 5.19 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับปัจจัย
ที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงิน ในการกำหนดราคาสินค้า	ลักษณะกิจการ				χ^2	P-Value
	ผลิตและ ส่งออก สินค้าเอง (66 บริษัท)	รับซื้อและ ส่งออก สินค้า/ นายหน้า หรือตัวแทน การส่งออก (9 บริษัท)	ส่งออกและ นำเข้า/ นำเข้า สินค้า (17 บริษัท)	รวม		
1. ความมั่นใจ ปลอดภัย	น้อย	12 (18.2)	0 (0)	0 (0)	5.436	0.066
	มาก	54 (81.8)	9 (100)	17 (100)		
2. มีความคล่องตัว ในการทำ การค้ากับจีน	น้อย	13 (19.7)	0 (0)	0 (0)	5.964	0.051
	มาก	53 (80.3)	9 (100)	17 (100)		
3. มีต้นทุนการ โอนเงินต่ำลง	น้อยที่สุด	0 (0)	5 (55.6)	0 (0)	60.651	0.000
	น้อย	19 (28.8)	4 (44.4)	0 (0)		
	มาก	47 (71.2)	0 (0)	17 (100)		

ตารางที่ 5.19 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับปัจจัย
ที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงิน ในการกำหนดราคาสินค้า	ลักษณะกิจการ				χ^2	P-Value
	ผลิตและ ส่งออก สินค้าเอง (66 บริษัท)	รับซื้อและ ส่งออก สินค้า/ นายหน้า หรือตัวแทน การส่งออก (9 บริษัท)	ส่งออกและ นำเข้า/ นำเข้า สินค้า (17 บริษัท)	รวม		
4. คู่ค้าเป็นผู้ กำหนดสกุล เงิน	น้อยที่สุด	23 (34.8)	5 (55.6)	0 (0)	20.886	0.000
	น้อย	30 (45.5)	4 (44.4)	6 (35.3)		
	มาก	13 (19.7)	0 (0)	11 (64.7)		
5. มีความรวดเร็ว ในการชำระเงิน	น้อย	8 (12.1)	5 (55.6)	0 (0)	15.745	0.000
	มาก	58 (87.9)	4 (44.4)	17 (100)		
6. ทำการค้าโดย ไม่มีเอกสาร การค้า	น้อยที่สุด	40 (60.6)	9 (100)	6 (35.3)	15.280	0.004
	น้อย	20 (30.3)	0 (0)	5 (29.4)		
	มาก	6 (9.1)	0 (0)	6 (35.3)		

ตารางที่ 5.19 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับปัจจัย
ที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงิน ในการกำหนดราคาสินค้า	ลักษณะกิจการ				χ^2	P-Value	
	ผลิตและ ส่งออก สินค้าเอง (66 บริษัท)	รับซื้อและ ส่งออก สินค้า/ นายหน้า หรือตัวแทน การส่งออก (9 บริษัท)	ส่งออกและ นำเข้า/ นำเข้า สินค้า (17 บริษัท)	รวม			
7. เพื่อประโยชน์ ด้านภาษี	น้อยที่สุด	42 (63.6)	5 (55.6)	0 (0)	47 (51.1)	29.158	0.000
	น้อย	8 (12.1)	4 (44.4)	5 (29.4)	17 (18.5)		
	มาก	16 (24.2)	0 (0)	12 (70.6)	28 (30.4)		
8. เพื่อประโยชน์ ในการต่อรอง ราคา	น้อยที่สุด	42 (63.6)	9 (100)	0 (0)	51 (55.4)	30.295	0.000
	น้อย	8 (12.1)	0 (0)	5 (29.4)	13 (14.1)		
	มาก	16 (24.2)	0 (0)	12 (70.6)	28 (30.4)		

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

จากตารางที่ 5.19 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน โดยแบ่งตามลักษณะ
กิจการออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือ
ตัวแทนการส่งออก และส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก
สกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า ดังนี้

1. ความมั่นใจปลอดภัย ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 81.8, 100 และ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยความมั่นใจปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 80.3, 100 และ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยความมั่นใจปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ต้นทุนการโอนเงินต่ำลง ปรากฏว่าลักษณะกิจการที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง และกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 71.2 และ 100 ตามลำดับ ส่วนกิจการที่รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 55.6

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยต้นทุนการโอนเงินต่ำลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. คู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน ปรากฏว่าลักษณะกิจการที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 45.5 ลักษณะกิจการที่รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 55.6 และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 64.7

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความรวดเร็วในการชำระเงิน ปรากฏว่าลักษณะกิจการที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง และส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 87.9 และ 100 ตามลำดับ ส่วนลักษณะกิจการที่รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 55.6

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยความเร็วในการชำระเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า ปรากฏว่าลักษณะกิจการทั้งที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก และลักษณะกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 60.6, 100 และ 35.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ประโยชน์ด้านภาษี ปรากฏว่าลักษณะกิจการที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง และกิจการที่รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 63.6 และ 55.6 ตามลำดับ ส่วนกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 70.6

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยประโยชน์ด้านภาษี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ประโยชน์ในการต่อรองราคา ปรากฏว่าลักษณะกิจการที่ผลิตและส่งออกสินค้าเอง และกิจการที่รับซื้อและส่งออกสินค้า/นายหน้าหรือตัวแทนการส่งออก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 63.6 และ 100 ตามลำดับ ส่วนกิจการที่ส่งออกและนำเข้า/นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 70.6

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยประโยชน์ในการต่อรองราคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปในภาพรวมของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกิจการ กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า จากการทดสอบไคสแควร์พบว่า ส่วนใหญ่ลักษณะของกิจการมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยต่าง ๆ ยกเว้นปัจจัยความมั่นใจปลอดภัย และปัจจัย

ความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน ทั้ง 2 ปีจี้ยนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการ ส่วนปีจี้ยอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการ โดยปีจี้ยที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดได้แก่ ต้นทุนการโอนเงินต่ำลง และความสัมพันธ์น้อยที่สุดได้แก่ การทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า

ตารางที่ 5.20 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ไทย-จีน กับการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า

		มูลค่าการค้าไทย-จีน		รวม	χ^2	P-Value
		น้อยกว่า 50 ล้านบาท (51 บริษัท)	50 ล้านบาท ขึ้นไป (41 บริษัท)			
สกุลบาท	น้อยที่สุด	25 (49)	13 (31.7)	38 (41.3)	12.997	0.002
	น้อย	22 (43.1)	12 (29.3)	34 (37)		
	มาก	4 (7.8)	16 (39)	20 (21.7)		
สกุลหยวน	น้อยที่สุด	0 (0)	13 (31.7)	13 (14.1)	19.758	0.000
	น้อย	5 (9.8)	1 (2.4)	6 (6.5)		
	มาก	46 (90.2)	27 (65.9)	73 (79.3)		

ตารางที่ 5.20 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ไทย-จีน กับการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า (ต่อ)

การเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า	มูลค่าการค้าไทย-จีน		รวม	χ^2	P-Value
	น้อยกว่า 50 ล้านบาท (51 บริษัท)	50 ล้านบาทขึ้นไป (41 บริษัท)			
สกุลดอลลาร์ สรอ.	น้อยที่สุด	6 (11.8)	7 (17.1)	13 (14.1)	1.213 0.545
	น้อย	5 (9.8)	6 (14.6)	11 (12)	
	มาก	40 (78.4)	28 (68.3)	68 (73.9)	
สกุลยูโร	น้อยที่สุด	47 (92.2)	32 (78)	79 (85.9)	3.728 0.053
	น้อย	4 (7.8)	9 (22)	13 (14.1)	
สกุลเยน	น้อยที่สุด	47 (92.2)	20 (48.8)	67 (72.8)	21.609 0.000
	น้อย	4 (7.8)	21 (51.2)	25 (27.2)	

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

จากตารางที่ 5.20 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน โดยแบ่งตามมูลค่าการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ได้แก่ มูลค่าการค้าไทย-จีนที่น้อยกว่า 50 ล้านบาท และมูลค่าการค้าไทย-จีนที่มากกว่า 50 ล้านบาท มีการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า ดังนี้

1. สกุลบาท ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 49 เลือกสกุลเงินบาทในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด ส่วนบริษัทที่มีมูลค่าการค้า

ไทย-จีนตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินบาทในการกำหนดราคาสินค้าในระดับมาก เท่ากับร้อยละ 39

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะมูลค่าการค้าไทย-จีนมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินบาทในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สกุลหยวน ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินหยวนในการกำหนดราคาสินค้าในระดับมาก เท่ากับร้อยละ 90.2 และ 65.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะมูลค่าการค้าไทย-จีนมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินหยวนในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. สกุลดอลลาร์ สหรัฐ. ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ในการกำหนดราคาสินค้าในระดับมาก เท่ากับร้อยละ 78.4 และ 68.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.545 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะมูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. สกุลยูโร ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินยูโร ในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 92.2 และ 78 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.053 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะมูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินยูโร ในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สกุลเยน ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสกุลเงินเยน ในการกำหนดราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 92.2 และ 48.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าลักษณะมูลค่าการค้าไทย-จีน มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการเลือกสกุลเงินยูโร ในการกำหนดราคาสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปภาพรวมของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมูลค่าการค้ำไทย-จีน กับการเลือกใช้สกุลเงินในการชำระค่าสินค้า จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่ามูลค่าการค้ำไทย-จีน มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้สกุลเงินบาท หยวน และเยน เพื่อการชำระค่าสินค้า โดยผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า การเลือกใช้และกำหนดราคาสินค้าเพื่อชำระค่าสินค้าด้วยเงินสกุลบาท หยวน และเยน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับมูลค่าการค้ำไทย-จีน อย่างไรก็ตามการเลือกใช้เงินสกุลดอลลาร์ สรอ. และสกุลยูโร ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการค้ำไทย-จีน ซึ่งอธิบายได้ว่าหากในอนาคตการชำระเงินสกุลหยวน-บาท มีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น มีสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกับการชำระเงินสกุลอื่น ๆ แล้ว และทางการจีนผ่อนคลายระเบียบการควบคุมเงินทุนเคลื่อนย้ายด้วย จะทำให้ผู้ประกอบการค้ำไทย-จีน ลดการพึ่งพาเงินสกุลดอลลาร์ สรอ. และเงินยูโร โดยปรับเปลี่ยนไปใช้เงินสกุลหยวนและบาทในการชำระค่าสินค้านี้ระหว่างไทย-จีนในอนาคตแทน

ตารางที่ 5.21 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้ำระหว่างประเทศไทย-จีน กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า	มูลค่าการค้ำไทย-จีน (ล้านบาท)		รวม	χ^2	P-Value	
	น้อยกว่า 50 ล้านบาท	50 ล้านบาทขึ้นไป				
	(51 บริษัท)	(41 บริษัท)				
1. ความมั่นใจปลอดภัย	น้อย	6	6	12	0.165	0.685
	มาก	45	35	80		
		(11.8)	(14.6)	(13)		
		(88.2)	(85.4)	(87)		

ตารางที่ 5.21 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ไทย-จีน กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า	มูลค่าการค้าไทย-จีน (ล้านบาท)		รวม	χ^2	P-Value	
	น้อยกว่า 50 ล้านบาท (51 บริษัท)	50 ล้านบาทขึ้นไป (41 บริษัท)				
2. มีความคล่องตัว ในการทำการค้า กับจีน	น้อย	6 (11.8)	7 (17.1)	13 (14.1)	0.528	0.468
	มาก	45 (88.2)	34 (82.9)			
3. มีต้นทุนการโอนเงินต่ำลง	น้อยที่สุด	5 (9.8)	0 (0)	5 (5.4)	5.368	0.068
	น้อย	10 (19.6)	13 (31.7)	23 (25)		
	มาก	36 (70.6)	28 (68.3)	64 (69.6)		
4. คู่ค้าเป็นผู้กำหนด สกุลเงิน	น้อยที่สุด	19 (37.3)	9 (22)	28 (30.4)	2.784	0.249
	น้อย	21 (41.2)	19 (46.3)	40 (43.5)		
	มาก	11 (21.6)	13 (31.7)	24 (26.1)		

ตารางที่ 5.21 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ไทย-จีน กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า	มูลค่าการค้าไทย-จีน (ล้านบาท)		รวม	χ^2	P-Value	
	น้อยกว่า 50 ล้านบาท (51 บริษัท)	50 ล้านบาทขึ้นไป (41 บริษัท)				
5. มีความรวดเร็วในการชำระเงิน	น้อย	7 (13.7)	6 (14.6)	13 (14.1)	0.015	0.901
	มาก	44 (86.3)	35 (85.4)	79 (85.9)		
6. ทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า	น้อยที่สุด	27 (52.9)	28 (68.3)	55 (59.8)	3.816	0.148
	น้อย	18 (35.3)	7 (17.1)	25 (27.2)		
	มาก	6 (11.8)	6 (14.6)	12 (13)		
7. เพื่อประโยชน์ด้านภาษี	น้อยที่สุด	28 (54.9)	19 (46.3)	47 (51.1)	2.710	0.258
	น้อย	11 (21.6)	6 (14.6)	17 (18.5)		
	มาก	12 (23.5)	16 (39)	28 (30.4)		

ตารางที่ 5.21 การทดสอบไคสแควร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ไทย-จีน กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า	มูลค่าการค้าไทย-จีน (ล้านบาท)		รวม	χ^2	P-Value	
	น้อยกว่า 50 ล้านบาท (51 บริษัท)	50 ล้านบาทขึ้นไป (41 บริษัท)				
8. เพื่อประโยชน์ในการต่อรองราคา	น้อยที่สุด	32 (62.7)	19 (46.3)	51 (55.4)	2.909	0.233
	น้อย	7 (13.7)	6 (14.6)	13 (14.1)		
	มาก	12 (23.5)	16 (39)	28 (30.4)		

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ
หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

จากตารางที่ 5.21 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน โดยแบ่งตามมูลค่าการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ได้แก่ มูลค่าการค้าไทย-จีนที่น้อยกว่า 50 ล้านบาท และมูลค่าการค้าไทย-จีนที่มากกว่า 50 ล้านบาท มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้า ดังนี้

1. ความมั่นใจปลอดภัย ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 88.2 และ 85.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.685 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยความมั่นใจปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 88.2 และ 82.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.468 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ต้นทุนการโอนเงินต่ำลง ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 70.6 และ 68.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.068 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยต้นทุนการโอนเงินต่ำลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. คู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 41.2 และ 46.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.249 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความรวดเร็วในการชำระเงิน ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับมาก เท่ากับร้อยละ 86.3 และ 85.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.901 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยความรวดเร็วในการชำระเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อย ที่สุด เท่ากับร้อยละ 52.9 และ 68.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.148 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยการทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ประโยชน์ด้านภาษี ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 54.9 และ 46.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.258 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับปัจจัยประโยชน์ด้านภาษี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ประโยชน์ในการต่อรองราคา ปรากฏว่าบริษัทที่มีมูลค่าการค้าไทย-จีนน้อยกว่า 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 62.7 และ 46.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.233 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับประโยชน์ในการต่อรองราคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปในภาพรวมของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้าไทย-จีน กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในปัจจุบัน (ดอลลาร์ สรอ.และสกุลยูโร) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ อย่างไรก็ตามพบว่ามูลค่าการค้าไทย-จีน มีความสัมพันธ์กับการเลือกชำระค่าสินค้าเป็นเงินสกุลหยวน บาท และเยน ในอนาคต

5.7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคต ด้วยวิธีการของ Pearson Kendall

ผลการศึกษาจากรูปที่ 5.22 พบว่า ปัจจัยเรื่องความมั่นใจ ปลอดภัย มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับปัจจัยเรื่องต้นทุนการโอนเงินต่ำลง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 38.2 และปัจจัยอื่น ๆ คือ กำไรขาดทุนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 27.1 ตามลำดับ

ปัจจัยเรื่องความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับปัจจัยคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน ประโยชน์ด้านภาษี และประโยชน์ในการต่อรองราคา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 40.5 40.3 และ 44.1 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับปัจจัยเรื่องต้นทุนการโอนเงินต่ำลง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 22.7 และการทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 18.3

ปัจจัยเรื่องต้นทุนการโอนเงินต่ำลง มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับความมั่นใจ ปลอดภัย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 38.2 และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน การทำการค้าโดยไม่มีเอกสารทางการค้า และเพื่อประโยชน์ในการต่อรองราคา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 22.7 19.5 และ 18.1 ตามลำดับ

ปัจจัยเรื่องคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ร้อยละ 40.5 กับ การทำการค้าโดยไม่มีเอกสาร เพื่อประโยชน์ด้านภาษี และประโยชน์ในการต่อรองราคา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 37.9 62.2 และ 63.7 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับปัจจัยอื่น ๆ คือ กำไรขาดทุนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 19.9

ปัจจัยเรื่องความรวดเร็วในการชำระเงิน มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับประโยชน์ด้านภาษี และประโยชน์ในการต่อรองราคา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 30.1 และ 25.2 ตามลำดับ

ปัจจัยเรื่องการทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน ประโยชน์ด้านภาษี และประโยชน์ในการต่อรองราคา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 37.9 29.3 และ 34.2 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน และปัจจัยอื่น ๆ คือ กำไรขาดทุนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 18.3 และ 20.1 ตามลำดับ กับปัจจัยต้นทุนการโอนเงินต่ำลง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 19.5

ปัจจัยเพื่อประโยชน์ด้านภาษี มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 40.3 กับคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน ความรวดเร็วในการชำระเงิน การทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า และประโยชน์ในการต่อรองราคา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 62.2 30.1 29.3 และ 97.8 ตามลำดับ

ปัจจัยเพื่อประโยชน์ในการต่อรองราคา มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 44.1 กับคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน ความรวดเร็วในการชำระเงิน การทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า และเพื่อประโยชน์ด้านภาษี โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 63.7 25.2 34.2 และ 97.8 ตามลำดับ

และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับปัจจัยต้นทุนการโอนเงินต่ำลง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันร้อยละ 18.1

ปัจจัยอื่น ๆ คือ กำไรขาดทุนของอัตราแลกเปลี่ยน มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับความมั่นใจ ปลอดภัย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 27.1 และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับคู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน และการทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามร้อยละ 19.9 และ 20.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.22 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสกุลเงินในการกำหนดราคาสินค้าในอนาคตของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศไทย-จีน ในประเทศไทย ด้วยวิธีการของ Pearson Kendall (ต่อ)

	ความมั่นใจปลอดภัย	มีความคล่องตัวในการทำการค้ากับจีน	มีต้นทุนทางการเงินต่ำลง	คู่ค้าเป็นผู้กำหนดสกุลเงิน	มีความรวดเร็วในการชำระเงิน	ทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า	เพื่อประโยชน์ด้านภาษี	เพื่อประโยชน์ด้านราคา	อื่น ๆ
ทำการค้าโดยไม่มีเอกสารการค้า	-.181	-.183*	.195*	.379**	-.025	1.000	.293**	.342**	-.201*
	Correlation Coefficient								
	.052	.046	.029	.000	.787	.	.001	.000	.036
	92	92	92	92	92	92	92	92	92
เพื่อประโยชน์ด้านภาษี	.145	-.403**	.139	.622**	.301**	.293**	1.000	.978**	.144
	Correlation Coefficient								
	.115	.000	.112	.000	.001	.001	.000	.000	.128
	92	92	92	92	92	92	92	92	92
เพื่อประโยชน์ด้านการต่อรองราคา	.125	-.441**	.181*	.637**	.252**	.342**	.978**	1.000	.144
	Correlation Coefficient								
	.176	.000	.040	.000	.005	.000	.000	.	.127
	92	92	92	92	92	92	92	92	92
อื่น ๆ	-.271**	-.112	-.003	-.199*	-.080	-.201*	.144	.144	1.000
	Correlation Coefficient								
	.008	.263	.972	.040	.427	.036	.128	.127	.
	92	92	92	92	92	92	92	92	92

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).